

Άγιος Μάξιμος Ομολογητής: Η τέλεια αγάπη δεν κάνει διάκριση και δεν ξεχωρίζει τους ανθρώπους!

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Μάξιμος ο Ομολογητής

Κεφάλαια περί αγάπης

(εκλογή από την α' εκατοντάδα)

Απόδοση Αρχιμανδρίτη Χριστοδούλου Παρασκευαΐδη

(αργότερα Αρχιεπισκόπου Αθηνών)

Συνέχεια από εδώ: <https://www.pemptousia.gr/2025/08/agios-maximos-o-omologitis-ekeinos-pou-agapaei-ton-theo-oute-lypei-kanena-oute-o-idios-lypeitai-gia-proskaira-pragmata/>

ξ'. Αυτόν που έρχεται και σου λέει κατηγορίες εναντίον άλλων, κλείσε του το στόμα και μη του επιτρέπης να συνεχίζη, για να μη θεωρηθής συνυπεύθυνος μαζί του και αμαρτήσης έτσι διπλήν αμαρτία, δηλ. και τον εαυτό σου συνηθίσης στο κακό και ολέθριο πάθος, και εκείνον αφήσης να φλυαρή κατά του πλησίον του χωρίς να τον σταματήσει.

ξδ'. Από τα πάθη, άλλα μεν είναι σωματικά και άλλα ψυχικά. Και τα μεν σωματικά λέγονται έτσι γιατί έχουν τις αφορμές από το σώμα, τα δε ψυχικά από τις εξωτερικές επιδράσεις. Και τα δύο τώρα είδη των παθών, καταργεί η αγάπη αφ'

ενός, και η εγκράτεια αφ' ετέρου, και μάλιστα η πρώτη τα ψυχικά και η άλλη τα σωματικά.

ξε'. Από τα πάθη, άλλα μεν αποτελούν μέρος του θυμικού, και άλλα του επιθυμητικού της ψυχής. Αλλά και οι δύο κατηγορίες κινούνται δια μέσου των αισθήσεων. Και πότε; Ακριβώς όταν η ψυχή στερείται της αγάπης και της εγκρατείας.

ξστ'. Δυσκολότερα πολεμούνται τα πάθη που ανήκουν στο θυμικό, παρά εκείνα του επιθυμητικού. Γι' αυτό και για το θυμικό δόθηκε απ' τον Κύριο σαν καλύτερο και ισχυρότερο φάρμακο η εντολή της αγάπης.

ξη'. Μη επιπλήξης ποτέ σου κανένα αδελφό σου, και μάλιστα χωρίς λόγο, μήπως μη κατορθώνοντας αυτός να υποφέρει την θλίψη, υποχωρήσει παραδίδοντας τον εαυτό του στον αντίδικο, και τότε συ δεν θα γλυτώσης ποτέ απ' τον έλεγχο της συνειδήσεως, που πάντοτε θα σε στενοχωρή την ώρα της προσευχής και θα στερή τον νου σου της παρρησίας προς τον Θεό.

ξθ'. Μη δίνης πρόσωπο σε υπόνοιες που σου προξενούν σκάνδαλο ή και σε ανθρώπους που σου βάζουν λόγια εναντίον κάποιου. Γιατί όσοι παραδέχονται κι' ακούνε διάφορα σκάνδαλα που, καθ' οιονδήποτε τρόπον, αναφέρονται σε όσα συμβαίνουν ηθελημένα ή ακούσια, αυτοί δεν ξέρουν τον δρόμο της ειρήνης που οδηγεί δια μέσου της αγάπης στη γνώσι του Θεού εκείνους που φλέγονται απ' τον πόθο της.

οα'. Η τελειωμένη αγάπη δεν κάνει διάκρισι και δεν ξεχωρίζει τους ανθρώπους, που όλοι τους έχουν την ίδια φύσι, ανάλογα προς τις διαφορετικές γνώμες που ο καθένας τους εκπροσωπεί, αλλά έχουσα πάντα κατά νουν αυτήν ακριβώς την ίδια φύσι όλων, όλους τους ανθρώπους τους αγαπά εξ ίσου.

Και τους μεν σπουδαίους τους αγαπά σαν φίλους, τους δε κακούς τους αγαπά σαν εχθρούς, με το να τους ευεργετή, να τους ανέχεται, να υπομένη όσα αυτοί διαπράττουν, χωρίς διόλου να συλλογίζεται το κακό που αυτοί ενσαρκώνουν, αλλά και με το να υποφέρει ενίοτε προς χάριν τους, αν το καλέση η χρεία.

Και όλα αυτά με σκοπό να κάνη κι' αυτούς φίλους, όσο είναι δυνατό. Κι' αν όμως δεν το κατορθώση, πάλι δεν χάνει τη καλή της διάθεσι, αφού προς όλους τους ανθρώπους πάντοτε εξ ίσου προσφέρει τους καρπούς της αγάπης.

Γι' αυτό και ο Κύριος και Θεός μας ο Ιησούς Χριστός, για ν' αποδείξη την αγάπη Του για μας, προς χάριν όλης της ανθρωπότητας υπέστη το Πάθος, και σε όλους εξ ίσου εχάρισε την ελπίδα της αναστάσεως. Αν και ο καθένας μόνος του κάνει τον

εαυτό του άξιο είτε της αιωνίας δόξης, είτε της αιωνίας κολάσεως.

Από την περιοδική έκδοση «Χριστιανικόν Συμπόσιον», τόμος α΄, 1968.

Πηγή: pemptousia.gr